

Emily Olander Christiansens tale ved LGBT+ Ungdom på talerstolen

Taler

Emily Olander Christiansen
Deltager i Røst og LGBT+ Ungdoms taleskole

Dato

17. juni 2021

Sted

Regnbuepladsen, København

Omstændigheder

Taleskolen Røst og LGBT+ Ungdom lavede i foråret 2021 et forløb i talekunst, der kulminerede med et offentligt talearrangement på Regnbuepladsen i København.

Jeg er som queer-kvinde på én og samme tid meget taknemmelig og meget utaknemmelig. Taknemmelig, fordi jeg står her på Regnbuepladsen, som denne del af Rådhuspladsen har heddet siden 2014 som en hyldest til LGBT+-miljøet, og det er jo egentlig meget fedt.

På den anden side vidner navngivningen af Regnbuepladsen om, at der ikke er seksuel ligestilling i Danmark, så nu vil jeg fortælle en historie om, hvordan den helt enormt ringe og helt enormt ekskluderende seksualundervisning i grundskolen bidrager til at skabe minoritetsstress hos LGBT+-børn og -unge.

Jeg kan selv huske dengang, at jeg gik i folkeskolen. Jeg boede i Kalundborg. Jeg kan huske, at jeg var 12 år gammel, sad spændt på skolebænken og skulle have seksualundervisning. Jeg blev så sygeligt skuffet. Drengene gik med den mandlige lærer og så porno. Pigerne sad med menstruationsbogen *Pigernes lille røde* og skulle være taknemmelige for, at vi ikke behøvede at strikke vores egne bind mere.

Jeg blev mødt af kønsopdelt undervisning, der både i sit binære fokus ekskluderede non-binære og transpersoner. En undervisning, der insisterede på forskel mellem kønnene frem for at fokusere på de mange ligheder, fokusere på almen dannelse om forskellige seksualiteter, kønsidentiteter og personlige grænser. Det var og er stadig et reelt problem.

SE ind i Folketinget, HØR, hvordan Lars Boje Mathiesen fra Nye Borgerlige

taler om menstruation, som om månedlige blødninger var noget, man selv tændte og slukkede for (til orientering er han selv uddannet folkeskolelærer). Det er et godt og uhyggeligt eksempel på, hvor stort et behov der er for en nutidig og ikke-kønsopdelt seksualundervisning.

Dengang blev jeg mødt af undervisningsmateriale, som ikke kunne sikre den seksuelle mangfoldighed, fordi antagelsen var, at alle jo var heteroseksuelle. Som queer-kvinde i provinsen blev min seksualitet reduceret til en lille tekstboks i marginen. Homoseksualitet fandtes i teorien, men så behøvede vi ikke snakke mere om det.

Den seksualundervisning, som jeg mødte, er en undervisning, der reproducerer skadelige kønsnormer fra en uhyre tidlig alder, hvor især den kvindelige seksualitet negligeres i folkeskolen såvel som i pornoens typiske kronologi: *Manden kommer, historien slutter.*

Min seksualitet blev umyndiggjort af en institution med ansvar for uddannelse og dannelse. Dette er min oplevelse, men selv om det er 11 år siden, viser en rapport fra Projekt SEXUS, at størstedelen af queer-personer stadig oplever at blive marginaliseret og særligt i seksualundervisningen.

Jeg tror på, at vi kan rykke ved det bestående gennem uddannelse og gennem lovgivning.

Danmarks samtykkelovgivning fra 2020 har givet et momentum og et håb om noget radikalt anderledes, som gerne skulle brede sig. Seksualundervisningen skal gøres obligatorisk på læreruddannelsen og på alle undervisningstrin i grundskolen. Og der er i den grad brug for flere ressourcer for at sikre diversiteten både i pensum og blandt underviserne. Den manglende inklusion af andre seksualiteter og kønsidentiteter, der bryder med den ciskønnede-heteroseksuelle-norm, er med til at få mange unge til at føle sig forkerte og medvirker til forværret mental sundhed, som i forvejen er udfordret hos minoritetspersoner.

Vi står nemlig med et reelt samfundsproblem. Et trivselsproblem hos en særlig del af befolkningen. Danmarks LGBT+-børn og -unge mistrives som aldrig før. Eller det ved vi faktisk ikke, fordi der har kun været udført én eneste

trivselsmåling i grundskolen målrettet queer børn og unge. Den er fra sidste år og hedder "Stop diskrimination i skolen".

Til dem, der ikke har læst den endnu, vil jeg først sige, gør det, og ellers vil jeg fortælle hovedkonklusionen: Hvis du har en lesbisk datter, så er der større risiko for, at hun skærer i sig selv, end at hun ikke gør.

De syge normer, der gennemsyrrer samfundet, er bygget over tid og svære at ændre, men det ER muligt. Homoseksualitet blev slettet fra den danske liste over psykiske sygdomme i 1981. Transkønnethed i 2017.

Det er på tide at sikre bedre trivsel for LGBT+-børn og -unge. Det er på tide at tage deres liv alvorligt, inden det er for sent. Det er på tide at revolutionere seksualundervisningen, så den afspejler det samfund, vi lever i.

Fordi uanset hvem vi er, og hvem vi er til, er det et valg, vi er fælles om ikke selv at have taget, derfor ønsker jeg en seksualundervisning, der ikke bare er for majoriteten, men for alle. En dialogbaseret og divers undervisning, der er vores demokrati værdigt, og det starter allerede i grundskolen. Derfor drømmer jeg videre om et samfund, hvor man ikke behøver at springe ud, hvor der ikke er antagelser om eller forventninger til, hvilken seksualitet eller kønsidentitet man har. Et sted, hvor Diana Ross synger "I'm not coming out", og skabe kun er til tøj.

Kilde

Manuskript modtaget fra taler.

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

Agitationstale, Regnbuebevægelsen

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/emily-olander-christiansens-tale-ved-lgbt-ungdom-pa-talerstolen>